

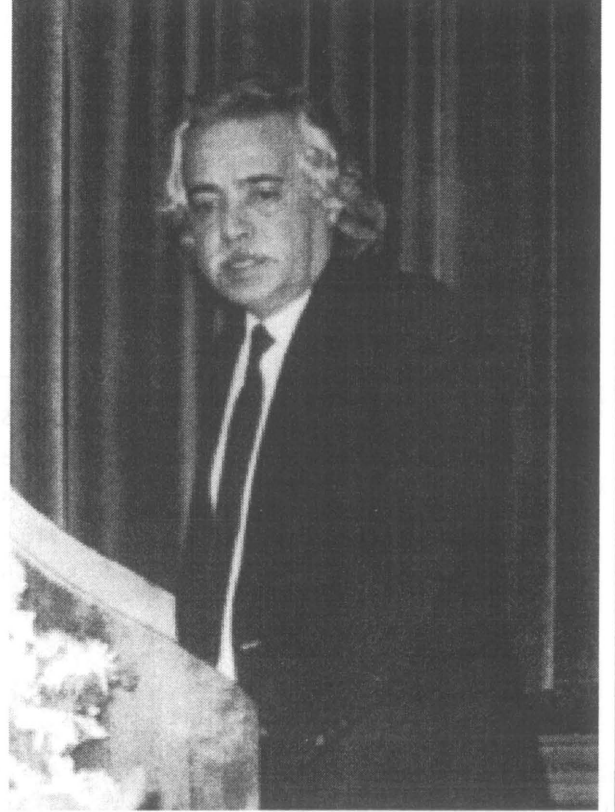
PORTRE**Dr. NEVZAT EREN**

Toplum ve Hekim Araştırma Danışma Kurulu bir eksildi. Ama, herşeyden önemlisi" daha Toplum ve Hekim çıkmadan, "Ankara TOB" ve "Ankara-İzmir TOB" Yayın Kurulu üyesi olarak, bize halk sağlığını, tabip odasını, toplum hekimliğini sevdiren yazıların sahibi yok. Ankara'da bu işi en iyi yapan dergilerini, merkezi bir yayın organı, Toplum ve Hekim çıksın diye kapatan ve dolayısı ile Toplum ve Hekim'in ebesi sayılabilecek Nevzat Eren yok. 1978-80 yılları arasında 31 sayı çıkan, 32. sayıdan itibaren, 1984'den sonra ona yaşam verenlerden biri olan, 1991'den itibaren de destekçisi olan Nevzat Hocamız yok. Dergimiz, eksik kaldı...

Bir halk sağlığı ekolü de yok, artık. Sahadan gelip akademisyen olmak, sahada çalışma ile akademik çalışmayı birleştirebilmek, hiçbir ayrıcalığı olmadan ve bir halk çocuğu olarak bir yere gelebilmenin, hem de tavizsiz, örneğini çizmek yok, artık. Yabancı dergilerdeki araştırmaları kopya etmek değil, bu ülkede yaşanan sorunları araştırma yapmayı yol edinmiş eğitici yok. Bilimi bu topraklarda üretmenin adı yok.

Her hekimin başı sıkıştığında elinin altında bulduğu, bu nedenle minnettar kaldığı ve belki de hiç görmeden sevdiği "Sağlık Yönetimi" kitabının yazarı da yok. Sağlıkta planlamanın ne anlama geldiğini öğreten, tıp eğitiminin toplumsal yüzünü gösteren, tıbbın da sevimli bir tarihi olabileceğini kanıtlayan, "hah işte böyle" dedirtecek güncel yazılarını tam da zamanında günlük gazete/Cumhuriyet köşelerinde okutturan Nevzat Abi yok.

Tıp öğrencilerine bile eşit koşullarda eşit söz hakkı tanıyarak bir demokrasi okulu yaratmış Ankara Tabip Odası başkanı yok. Odada toplanacak yer bulamayacak

kadar bir üretimin sahibi Ankara Tabip Odası'nın, bir yanı ile Sağlık Bakanlığı ile müzakere eden, bir yanı ile demokratik kitle örgütleri ile faşizmi lanetleyen yöneticisi yok. Bir üniversite hocasının, bir demokratik meslek örgütü yöneticiliğinin nasıl yapabileceğini göstermiş örneği yok. Oda yöneticiliği yaptığı için, üniversite yöneticileri ve de bazı çalışma arkadaşlarının dışladığı, ama yalnızlığı inadına güzelleştiren insan yok.

Sağlık hizmetlerini vermenin kamusal bir görev olduğunu gösteren, gelişen gerici/özelleştirmeci dalgaya karşı üniversitelerin ve tabip odalarının en iyi yanıtının daha politik tutum almak olduğunu belirten Nevzat Eren yok. Farklı düşünceye sahip insanları dinleyen, farklılıklara karşın birlikte çalışmanın olanaklı olduğunu gösteren, onların yüreklerinde de sevgi oluşturan bir insan yok.

Evet, Nevzat Eren yok belki, ama gerek halk sağlığında, gerek tabip odalarında oluşturduğu gelenek var. Kamucu, toplumcu, örgüt-hekimlik ilişkisinin önemini vurgulayan, örgütçü, büyüğümüz Nevzat Eren oluşturduğu gelenekle var. Bu geleneğin temsilcilerinden biri olan Toplum ve Hekim'le de hep var olacak...